

BÀI HỌC 2

CHỨNG NHÂN LÔI CUỐN: SỨC MẠNH LÀM CHỨNG CÁ NHÂN

CÂU GỐC: “*Vì chúng tôi không thể im lặng mà phải nói ra điều mình đã nghe và thấy*” (Công vụ 4:20)

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH: *Mác 5:15-20; 16:1-11; Công vụ 4:1-20; 26:1-32; 1 Giăng 1:1-3; Ga-la-ti 2:20;*

Lời chứng cá nhân có sức mạnh khác thường. Khi nào tâm hồn chúng ta được tình yêu của Đấng Cơ Đốc sưởi ấm và thay đổi bởi ân điển của Ngài, chúng ta cảm thấy có một điều gì đó quan trọng để nói về Ngài. Chia sẻ những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho người khác trong sách vở là một chuyện, nhưng chia sẻ những gì Ngài đã làm cho chính chúng ta thì lại là một chuyện khác.

Thật khó để tranh luận ngược lại kinh nghiệm cá nhân. Mọi người có thể tranh luận về thần học của bạn hoặc cách diễn dịch của bạn về một văn bản hoặc thậm chí chế giễu tôn giáo nói chung. Nhưng khi một cá nhân có thể nói: “Tôi đã từng vô vọng nhưng giờ đây đầy hy vọng; tôi đã từng nặng nề mặc cảm tội lỗi nhưng giờ đây trong lòng thanh thản; tôi đã từng sống vô mục đích nhưng giờ đây sống có mục đích”, ngay cả những kẻ hoài nghi cũng bị ảnh hưởng bởi quyền năng của phúc âm.

Mặc dầu một số người có thể trải nghiệm sự cải đạo một cách đột ngột đầy xúc động như sứ đồ Phao-lô trên đường đến thành Đa-mách, nhưng việc biến đổi thường xảy ra khi một người dần dần nhận ra giá trị quý báu của Đức Chúa Giê-su, một sự đánh giá cao về ân điển tuyệt vời của Ngài và lòng biết ơn tối cao đối với sự cứu rỗi của Ngài ban ra cách nhưng không. Đấng Cơ Đốc hoàn toàn tái tập trung cuộc sống của chúng ta. Đây là lời chứng mà thế giới rất cần và mong mỏi.

1. NHỮNG CHỨNG NHÂN KHÓ NGỜ

Đọc Mác 5:15–20. Tại sao bạn nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su đã gửi người bị quỷ ám vào xứ Ê-ca-bô-lơ để làm chứng cho gia đình và bạn bè chứ không giữ người ở lại với Ngài để nâng đỡ trong đức tin mới?

Từ Ê-ca-bô-lơ xuất phát từ hai từ: *ê-ca* có nghĩa là *mười* và *bô-lơ* có nghĩa là *các thành phố*. Vùng Ê-ca-bô-lơ là một khu vực gồm mười thành phố dọc theo bờ của Biển hồ Ga-li-lê trong thế kỷ thứ nhất. Những thành phố này bị ràng buộc với nhau bởi một ngôn ngữ và văn hóa chung. Dân vùng ấy rất quen thuộc với hiện tượng quỷ ám. Kẻ bị quỷ ám gây hãi hùng trong lòng họ vì những hành vi bạo lực, không thể đoán trước được. Đức Chúa Giê-su đã nhìn thấy nơi kẻ bị quỷ ám một con người khao khát tình trạng nào đó tốt đẹp hơn, và vì thế, một cách thật kỳ diệu, Ngài đã giải thoát người khỏi những con quỷ đang hành hạ.

Khi người dân thị trấn nghe nói rằng Đức Chúa Giê-su cho phép những con quỷ nhập vào bầy heo, và chúng đã từ trên bờ vực cao đâm đầu xuống biển, dân sự liền đổ ra để tìm xem sự việc. Phúc âm của Mác chép rằng: “Vậy, chúng đến cùng Đức Chúa Giê-su, thấy người đã bị nhiều quỷ ám đang ngồi, mặc quần áo, trí khôn bình tĩnh, thì sợ hãi lắm” (Mác 5:15). Người bị quỷ ám giờ đây đã hoàn toàn bình phục về thể chất, trí tuệ, cảm xúc và tâm linh. Bản chất của phúc âm là phục hồi những người bị suy sụp bởi tội lỗi trở lại với sự toàn vẹn mà Đấng Cơ Đốc đã tạo dựng họ.

Còn ai thích hợp hơn một người bị quỷ ám đã bình phục để đến mười thành phố xứ Ê-ca-bô-lơ và chia sẻ chứng ngôn của mình cho toàn khu vực? Bà Ellen G. White đã nói rõ về nguyên tắc đó: “Là chứng nhân cho Đấng Cơ Đốc, chúng ta phải nói những gì chúng ta biết, những gì chúng ta đã thấy, nghe và cảm nhận. Nếu đã từng bước chân theo Đức Chúa Giê-su, đương nhiên chúng ta sẽ có một nhận xét nào đó rất chính xác để nói về cách mà Ngài đã dẫn dắt chúng ta. Chúng ta có thể cho biết mình đã thử lời hứa của Ngài như thế nào, để rồi thấy lời hứa đó là thật. Chúng ta có thể làm chứng về những gì chúng ta đã biết về ân điển của Đấng Cơ Đốc. Đây là sự làm chứng mà Chúa của chúng ta kêu gọi và do lòng ham muốn mà thế gian đang bị chết mất.” – *The Desire of Ages*, trang 340. Đức Chúa Trời thường sử dụng những nhân chứng khó ngờ, là những ai đã được cảm hóa bởi ân sủng của Ngài để tạo nên sự khác biệt trong thế giới của chúng ta.

Bạn có câu chuyện nào; ấy là, câu chuyện cải đạo của chính bạn? Bạn kể gì cho người khác nghe về cách bạn trở nên một tín nhân? Bạn có thể giúp gì cho một người chưa tin, một người có thể được lợi ích từ kinh nghiệm mà bạn chia sẻ?

2. RAO TRUYỀN ĐĂNG CƠ ĐỐC PHỤC SINH

Đó là sáng sớm ngày thứ nhất, và hai người cùng tên Ma-ri vội vã lên đường đến hang mộ của Đấng Cơ Đốc. Họ không định yêu cầu Ngài bất cứ điều gì. Một người chết thì có thể làm được gì cho họ? Lần cuối cùng họ nhìn thấy Ngài, cơ thể của Ngài đầm đìa máu, bầm tím và dập bể. Những cảnh tượng của thập tự giá đã khắc sâu trong tâm trí họ. Bây giờ họ chỉ đơn giản là làm nhiệm vụ của mình. Một cách buồn bã, họ tìm đường đến mộ phần để lo việc ướp xác người thầy kính yêu. Những cái bóng ảm đạm của lòng chán nản vây phủ cuộc đời họ trong bóng tối tuyệt vọng. Tương lai thật vô định, chẳng cho họ chút hy vọng nào.

Khi đến hang mộ, họ giật mình kinh ngạc khi thấy nó trống rỗng. Sứ đồ Ma-thi-ơ ghi lại những sự kiện của buổi sáng phục sinh đó như thế này: “Song thiên sứ nói cùng các người đàn bà đó rằng: Các ngươi đừng sợ chi cả; vì ta biết các ngươi tìm Đức Đức Chúa Giê-su, là Đấng bị đóng đinh trên thập tự giá. Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi” (Ma-thi-ơ 28:5, 6).

Hai bà Ma-ri bây giờ rộn ràng niềm vui. Những đám mây u ám trong lòng họ lu mờ trước ánh mặt trời bình minh của buổi sáng phục sinh. Đêm tối buồn rầu của họ đã qua đi. Niềm hoan hỉ hiện rõ trên nét mặt họ, và những bài hát vui mừng đã thay thế những giọt nước mắt thờ than.

Đọc Mác 16:1–11. Bà Ma-ri phản ứng thế nào khi phát hiện việc Đấng Cơ Đốc đã sống lại?

Sau khi bà Ma-ri gặp Đấng Cơ Đốc phục sinh, người chạy đi để kể câu chuyện ấy. Tin vui thì phải san sẻ, và bà không thể im lặng được. Đấng Cơ Đốc còn sống! Ngôi mộ của Ngài trống rỗng, và thế giới phải biết phép lạ đó. Sau khi chúng ta cũng đã gặp Đấng Cơ Đốc phục sinh dọc theo con đường cao tốc của cuộc sống, chúng ta cũng phải chạy đi để kể lại câu chuyện này, vì tin vui thì phải san sẻ.

Cũng thật lạ là bất chấp bao nhiêu lần Đức Chúa Giê-su đã nói với họ những gì sẽ xảy ra, rằng Ngài sẽ bị giết và sau đó được hồi sinh, các môn đồ, là những người mà Đức Chúa Giê-su đặc biệt lựa chọn, lại từ chối tin vào lời chứng của Ma-ri. “Nhưng các người ấy vừa nghe nói Ngài sống, và người từng thấy Ngài, thì không tin” (Mác 16:11). Do đó, nếu ngay cả các môn đồ của Đức Chúa Giê-su mà còn không tin ngay lập tức, chúng ta cũng không nên ngạc nhiên nếu những người khác cũng không tức khắc chấp nhận lời chứng của chúng ta.

Khi nào là lần cuối chứng ngôn của bạn bị khước từ? Bạn đã phản ứng ra sao, và bạn đã học được gì từ kinh nghiệm ấy?

3. ĐỜI SỐNG ĐƯỢC BIẾN ĐỔI SẼ HIỆU QUẢ

“Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và Giăng, biết rõ rằng ấy là người dốt nát không học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su” (Công vụ 4:13).

Hội thánh thời Tàn Ước tăng trưởng vượt bậc. Có 3000 người được báp-têm vào ngày lễ Ngũ Tuần (Công vụ 2:41). Hàng ngàn người khác đã gia nhập hội thánh một vài tuần sau đó (Công vụ 4:4). Chẳng mấy chốc, chính quyền đã nhận biết hiện tượng gì đang xảy ra. Những tín đồ thời Tàn Ước đã từng thông công với Đấng Cơ Đốc. Đời sống của họ đã được thay đổi. Họ đã được biến đổi bởi ân điển của Ngài, và họ không thể giữ im lặng.

Đọc Công vụ 4:1–20. Việc gì đã xảy đến ở đây? Việc gì đã xảy ra khi giới hữu trách cố bịt miệng Sứ đồ Phi-e-rơ và Giăng? Hai sứ đồ có phản ứng gì?

Những tín đồ này là người mới trong Đấng Cơ Đốc, và họ phải kể câu chuyện của họ. Phi-e-rơ, một ngư dân to mồm, đã được biến đổi bởi ân sủng của Đức Chúa Trời. Gia-cơ và Giăng, những người con trai của sấm sét gặp khó khăn trong việc kiểm soát tính nóng nảy của họ, đã được biến đổi bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Tô-ma hay hoài nghi đã được biến đổi bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Các môn đồ và các thành viên của hội thánh tiên khởi đều có những câu chuyện riêng của mình để kể, và họ không thể giữ im lặng. Hãy chú ý lời tuyên bố mạnh mẽ này của bà Ellen G. White trong cuốn sách *Con Đường Giải Thoát*: “Khi vừa tìm gặp Đức Chúa Giê-su, người ấy liền ôm ấp một hoài bão trong lòng là bày tỏ cho người khác Đức Chúa Giê-su là bạn quý mà mình mới tìm gặp. Người không thể nào giấu kín lẽ thật cứu rỗi và việc người được nên thánh.” – Trang 78.

Cũng lưu ý, những gì các nhà lãnh đạo tôn giáo đã nói trong câu 16. Họ công khai thừa nhận sự kiện các phép lạ đã xảy ra vì chính người được chữa lành đang đứng ngay trước mặt họ. Ngay cả với tất cả dữ kiện này, họ vẫn từ chối thay đổi thái độ. Tuy nhiên, bất chấp sự thách thức ra mặt này, sứ đồ Phi-e-rơ và Giăng đã không lùi bước trong nỗ lực làm chứng niềm tin.

Đâu là mối liên hệ giữa khả năng nhận biết Đấng Cơ Đốc và hành động chia sẻ Ngài? Tại sao đích thân nhận biết Đấng Cơ Đốc vô cùng quan trọng cho khả năng làm chứng về Ngài?

4. CHIA SẺ KINH NGHIỆM CỦA CHÚNG TA

Trong Công vụ đoạn 26, chúng ta thấy sứ đồ Phao-lô đang đứng trong tư cách tù nhân trước mặt Vua Ac-ríp-ba. Tại đây, nói chuyện thẳng với nhà vua, sứ đồ Phao-lô đã đưa ra lời chứng cá nhân của chính mình, nói về cuộc đời của ông không chỉ là một kẻ bắt bớ những người theo Đức Chúa Giê-su; nhưng sau đó, sau khi cải đạo, cuộc đời làm nhân chứng cho Đức Chúa Giê-su và lời hứa về sự sống lại của người chết (Công vụ 26:8).

Khi sứ đồ Phao-lô được cải đạo trên con đường đến thành Đa-mách, Chúa của chúng ta đã phán với người rằng: “Song hãy chờ dậy, và đứng lên, vì ta đã hiện ra cho người để lập người làm chức việc và làm chứng về những việc người đã thấy cùng những việc ta sẽ hiện đến mách cho người” (Công vụ 26:16). Chia sẻ niềm tin của chúng ta luôn là một kinh nghiệm năng động, vì ấy chính là mình đang thuật lại câu chuyện về những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho chúng ta trong quá khứ, những gì Ngài đang làm trong cuộc sống của chúng ta ngày nay và những gì Ngài sẽ hoàn thành cho chúng ta trong tương lai.

Việc làm chứng đức tin không bao giờ là nói về chúng ta. Chủ đề luôn luôn là về Đấng Cơ Đốc. Ngài là Đức Chúa Trời tha thứ sự gian ác của chúng ta, chữa lành bệnh tật của chúng ta, ban cho chúng ta lòng nhân từ yêu thương và làm chúng ta mãn nguyện với những phẩm chất tốt đẹp (Thi thiên 103:3-5). Làm chứng chỉ đơn giản là chia sẻ câu chuyện của chúng ta về ân điển diệu kỳ của Đấng Cơ Đốc. Đó là chúng ta nói về cuộc gặp gỡ giữa cá nhân chúng ta với Đấng đầy ân sủng tuyệt diệu này.

Đọc 1 Giăng 1:1-3 và so sánh các câu này với Ga-la-ti 2:20. Hai đoạn Kinh Thánh này có những điểm tương đồng nào? Kinh nghiệm của sứ đồ Giăng giống kinh nghiệm của sứ đồ Phao-lô như thế nào?

Mặc dù sứ đồ Giăng và Phao-lô có những trải nghiệm sống khác nhau, cả hai đã có cuộc gặp gỡ cá nhân với Đức Chúa Giê-su. Trải nghiệm của họ với Đức Chúa Giê-su không phải là một biến cố xảy ra tại một thời điểm cụ thể trong quá khứ và sau đó đã kết thúc. Ngược lại, ấy là trải nghiệm tiếp diễn mỗi ngày về niềm vui trong tình yêu của Ngài và bước đi trong ánh sáng lẽ thật của Ngài.

Có bao giờ trải nghiệm biến đổi chỉ là một biến cố trong quá khứ mà thôi? Hãy xem lời tuyên bố của bà Ellen G. White về những người cho rằng chỉ trải nghiệm biến đổi trong quá khứ của họ mới quan trọng: “Như thế là, nếu họ biết chút nào đó về tôn giáo chỉ một lần là đủ, và họ không cần phải biến đổi hàng ngày nữa; nhưng chúng ta phải biến đổi hàng ngày, mỗi người trong chúng ta, phải được biến đổi.” – *Manuscript Releases*, tập 4, trang 46.

Bất kể kinh nghiệm trong quá khứ của bạn là gì, ngay cả khi rất khó quên và đầy xúc động, tại sao thói quen quan trọng là phải có mối quan hệ với Chúa từng ngày, để cảm nhận tính cách thực hữu của Ngài, lòng tốt và quyền năng của Ngài mỗi ngày? Xin mang câu trả lời của bạn đến lớp giáo lý vào ngày Sa-bát.

5. SỨC MẠNH CỦA MỘT LỜI CHỨNG CÁ NHÂN

Hãy xem lại lần nữa cảnh tượng Phao-lô đứng trước vua A-c-ríp-ba. Sứ đồ Phao-lô đứng trước người đàn ông này, hậu duệ cuối cùng trong dòng dõi của các vị vua Do Thái, Ma-ca-bê và nhà Hê-rốt. A-c-ríp-ba tự nhận mình là người Do Thái, nhưng trong thâm tâm, ông là người La Mã. (Đọc *The SDA Bible Commentary*, tập 6, trang 436.) Vị tông đồ cao niên, mỗi một từ các cuộc hành trình truyền giáo và dày dạn thương tích chiến trường trong cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, đứng đó, lòng dạt dào tình yêu của Đức Chúa Trời, và khuôn mặt rạng ngời tính chất tốt lành của Ngài. Bất cứ từng trải nào đã xảy ra trong cuộc đời của ông, mặc dầu bao bất bớ và nghịch cảnh đã trải qua, ông vẫn có thể tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là toàn thiện.

A-c-ríp-ba là người rất tiêu cực, hoài nghi, ngoan cố và thực sự thờ ơ với bất kỳ hệ thống giá trị chân thật nào. Ngược lại, sứ đồ Phao-lô tràn đầy niềm tin, hết lòng với lẽ thật và kiên quyết bảo vệ giá trị công chính. Sự tương phản giữa hai người không thể nào rõ ràng hơn nữa. Tại phiên tòa của mình, sứ đồ Phao-lô yêu cầu được phát biểu và nhận được sự cho phép của vua A-c-ríp-ba.

Đọc Công vụ 26:1–32. Sứ đồ Phao-lô làm chứng về đức tin của mình cho vua A-c-ríp-ba như thế nào? Chúng ta có thể học được gì từ lời chứng của ông?

Sự tử tế có khả năng hé mở lòng người trong khi lối ăn nói đụng chạm làm cửa lòng khép kín. Sứ đồ Phao-lô vô cùng lịch sự với vua A-c-ríp-ba ở đây. Ông gọi nhà vua là “nhứt là vì vua đã rõ mọi thói tục người Giu-đa, và cũng biết sự cãi lầy của họ” (Công vụ 26:3). Sau đó, ông thảo luận về việc cải đạo của mình.

Đọc câu chuyện cải đạo của sứ đồ Phao-lô trong Công vụ các Sứ Đồ 26:12–18 và sau đó chú ý cẩn thận về tác dụng của nó đối với vua A-c-ríp-ba trong Công vụ 26:26–28. Theo bạn, tại sao vua A-c-ríp-ba đã phản ứng như thế? Yếu tố nào trong lời chứng của sứ đồ Phao-lô đã gây ấn tượng sâu đậm cho nhà vua?

Lời chứng của sứ đồ Phao-lô về cách Đức Chúa Giê-su thay đổi cuộc đời ông có tác động mạnh mẽ đến vị vua vô thần. Không có lời chứng nào hiệu quả bằng một đời sống đã được thay đổi. Lời chứng dựa trên một cuộc đời thay đổi thực sự có ảnh hưởng không lường đến thế nhân. Ngay cả các vị vua vô thần cũng bị lay động bởi cuộc sống được biến đổi bởi ân sủng. Ngay cả khi chúng ta không có được một câu chuyện rất kịch tính như của sứ đồ Phao-lô, thì tất cả chúng ta đều có thể nói với người khác về câu chuyện và ý nghĩa của việc nhận biết Đức Chúa Giê-su và được cứu bởi dòng máu của Ngài.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Bản chất của đời sống Cơ Đốc nhân là mối quan hệ với Đức Chúa Giê-su, một mối quan hệ rất phong phú và đầy đủ mà chúng ta khao khát chia sẻ cho thế nhân. Giáo lý chính xác cũng rất quan trọng, nhưng không thể thay thế cho một cuộc sống được biến đổi bởi ân điển và được thay đổi bởi tình yêu. Bà Ellen G. White làm rõ ràng sự kiện này khi tuyên bố: “Đấng Cứu Thế biết rằng sự tranh luận, dẫu hợp lý bao nhiêu, cũng không thể làm mềm được một trái tim cứng rắn, hoặc phá vỡ được lớp vỏ trần tục và ích kỷ. Ngài biết rằng các môn đồ của Ngài phải nhận được sự ban cho của thiên đàng; rằng phúc âm chỉ có hiệu quả khi được tuyên rao bởi những tấm lòng sôi sục nhiệt huyết và được đổi mới, được làm lưu loát bởi một kiến thức sống về Ngài, là đường đi, lẽ thật và sự sống.” – *The Acts of the Apostles*, trang 31. Trong sách *The Desire of Ages*, bà thêm ý tưởng sâu sắc sau đây: “Tình yêu ngọt ngào của Đấng Cơ Đốc sẽ làm mềm dịu và khuất phục lòng người, trong khi việc lập đi lập lại các giáo điều sẽ không thực hiện được gì cả.” – Trang 826.

Có những người nghĩ rằng trình bày các chứng ngôn cá nhân của mình là cố gắng thuyết phục người khác về những sự thật mà họ đã tự khám phá ra trong Lời Chúa. Mặc dù chia sẻ những sự thật về lời Chúa vào lúc thích hợp cũng rất quan trọng, nhưng thật ra lời chứng cá nhân của chúng ta có liên quan nhiều hơn đến sự tự do khỏi cảm giác tội lỗi, sự bình an, lòng thương xót, sự tha thứ, sức mạnh, hy vọng và niềm vui mà chúng ta đã tìm thấy trong món quà sự sống đời đời mà Đức Chúa Giê-su ban tặng.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao bạn nghĩ lời chứng cá nhân của chúng ta có khả năng rất mạnh để ảnh hưởng người khác? Những lời chứng của người khác đã tác động đến bạn và kinh nghiệm của chính bạn như thế nào?
2. Trong lớp, hãy nói về câu trả lời của bạn cho câu hỏi cuối cùng của ngày Thứ Tư. Tại sao trải nghiệm hàng ngày với Chúa rất quan trọng, không chỉ đối với sự làm chứng đức tin của chúng ta, mà còn đối với niềm tin cá nhân riêng của chúng ta?
3. Đương nhiên một chứng ngôn hùng hồn có thể là một hành động làm chứng hiệu quả, nhưng, đồng thời, tại sao một cuộc sống tin kính cũng là một phần quan trọng trong việc làm chứng của chúng ta?
4. Chia sẻ lời chứng cá nhân của bạn với lớp. Hãy nhớ rằng bạn đang chia sẻ những gì Đấng Cơ Đốc đã làm cho bạn và Ngài có ý nghĩa gì với bạn trong ngày hôm nay. Đức Chúa Giê-su tạo nên sự khác biệt nào trong cuộc sống của bạn?